

är ofta på samma olycksaliga grund, som Furstar plåga sina undersåtare och befriga sina Grannar, det är ofta på samma olycksaliga grund, som de höga förtrycka de små, föräldrar sina barn, en husbonde sitt tjänstefolk m. m.

Sid. 145. Att vara Fri, det är att ej bli hindrad i de medel hvarmed vi fånga lyckan, Frihetens misbruk kallas sjelfswäld, det skadar intet allenast samhället, utan äfwen den som nödswar det, således, ehuru naturligt wis man hatar allt twång, är man dock nödsakad för sin egen nytta att undfly frihetens misbruk, och underkasta sig lagen som frälsar en ifrån andras sjelfswäld, och sin egen oförsigtighet — hwar förnuftig medborgare (det är den som känner sina sanna fördelar) älskar friheten, men med glad hjärta affäger sig sjelfswäldet som skulle förordsa hans undergång. Sjelfswäldet hos Regenter eller undersåtare är lika skadligt.

Sid. 149. Då det är gifwit, att den som gör vårt wäl och befrämjar vår sanna nytta har rättighet til vår dyrekän och vår ärtjänsta, att det är just denna reciprocité som lägger grunden til samhällen, så följer ock, att det onda man gör oss, oplöser alla Samfundsband — Då en som blir anfallen af sin owän har rättighet att förswara sig, ännu mera måste et Samhälle hafwa det, den medlem som gör ondt, som will tillskantfa sig den macten att vara orättwis emot en enda i Samhället, är alla de andras gemensamma fiende, och bär aldrig åga skygd men wäl straff af Lagarna — Den Regerande sjelf hwars hela wälde har ingen annan grund än det wäl han gör sitt folk, förlorar i det fallet alla sina rättigheter, och har inga undersåtare, så snart han stöftar Lagar och skyldigheter.

Inpromtu *)

Med skorpan mellan tummen

Emot en Caffé ständ

Så sitter jag hos Mummen **)

Och mumsar på en bänd,

Den

*) Obhittat på gatan — den olända Auctorn bör förlåta mig som gör denna utlägg — en som är så qwick och snillrik, är utantwifwel ädelmodig. Utgif.

**) Et bekant Wårdsbus på Rort.

Den glada Pärkan spelar
Wid Orrens knot och knorr
Och med ett ständigt morr
En Hund och Katt craquelar.

Malena står wid pumpen
Nedhufad mot en så
Glor op ibland så trumpen
På Hönsen där de gå,
An skurar hon ett bråde
An på en råstlig nubbe
Hon hänger opp en stubb,
En trasa, och ett kläde.

Innom den gröna gången
En spräcklig grå Kalkon
Wid pumpen högst på stängen
Utbreder sin person.
En Tupp wid rändeln pläcker
Och med en slingrig mast
Han gulbent, stält och rass,
Den swarta Hönan läcker.

Wid Trädgårds grinden äter
Utur en lågländt glugg
En lurfwig Dogg i mjugg
Sitt stängda lif begråter
Kringhwårfd af gnagda ben
För sönderslagna diskar
Han tyst på swansen hwoifkar
Och slickar stäfwan ren.

Wid plancket djupt i mullen
En Rjägla ligger full
Och Klotet fullt med mull
Från förra dags Patroullen

I gytthan trillat ner,
 På taskan fast stå tagna
 Och pipor sönderflagna
 Man i hwar winckel ser.

Där stegen står och wickar
 En gulbrun yfwiig Katt
 Sig på en spidla satt
 Och sina tassar slickar,
 Wid den nergående soln . . .
 Den ena ungen jamar
 Den andra trasan kramar
 Enm ligger qwar på stoln.

Hwad skönhet i Naturen!
 Swad fettma i hwart spår!
 Från Kyparn där han står
 Til sämsta lif bland djuren —
 Allt bildar paradis
 Allt lust och löje bådär
 Men ack! Min syn ej skådär
 Jeannette och Lovise.

N:o 70 utkommer den 9 Augusti.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe.

Dag = Bladet:
Wälsignade Tryck = Friheten.

Andra Skäcken,

N:o 70.

Stockholm den 9 Augusti 1782.

Inlände.

Alexander wille ej målas utan af Apelles. Minnet af En Stor Drottning, hwars snille, Höga förtjänster, och öden ej litet komma at uppfylla Swänska Historien bdr ej ristas i jämmerliga bärqwäden.

Allmenheten har utan twifwel med nöje och förtjusning läst den Ode som i N:o 172 prydde Stockholms Posten.

Man förlåter där en Tyll Construction i de 16 första raderna, äfwen som et nog trivialt utrop och et par rimmissel.

„Ödrg Swea, slå dig för Ditt bröst.“

Stigit neder, någon dödelig, Konungeliga

Städning och lätthet i Poësin, de wackraste tanckar och nåtta uttryck utplåna gärna en så obetydelig critique.

Men om Swänska Prof-Psalmboken ännu en gång med det Högwördiga Presterskapets förnyade Censur uplades; kunde aldrig såå de Dina sitt här trilla uslare ner i själen än andra så kallade Verser som jag olyckligt wis fått se, jag mins ej i hwilket Dagblad. — När skall Swänska Snillet resas opp ur medelmåttans moras?

— Men Du! som får i ewig åra

En Krona, fri från skiften bära

Hur lugnt, hur ljusligt är Ditt wäl!

Ej derför jag Din sällhet qwäder

För det, at sig Din rena själ

Med Esther i Guds Rike gläder;

3br

För det Du utspridt Vasa blod —
 Men därför at Dit fina öra
 Ej tvingas i Olympen höra
 De verkar mätta skalder göra
 At dräncka Dig i glömskans flod.

Inlämndt.

En bok af Herr Des Mailons om sista Swänska Revolutionen nyligen tryckt i Amsterdam och debiteras i Paris, tyckes vara en ibland de aldrabästa och sannaste som utkommit om en händelse som väckt så stor förundran och högaaktning hos Utlänningen och så stor glädje hos Swänskarna. — Auktoren går längre tillbaka för at bewisa Catastrophens nödvändighet och nytta, huru Aristocratie och Anarchie bemåstrat sig Riksdömmarne, huru vår Dyra GUSTAFS Far den milda ADOLF nödgades affsäga sig Regeringen — han märkar sidan 214 och följande: GUSTAF den III. ej med smickrets utan med samningens pensell, och Tassan förtjusar hela världen. Han förtiger ej, tvärtom han nämner med beröm sidan 231 och följande: de Män, hwars nit och trohet Konungen nyttjade under sin egen höga anläggning i et wärf som frälste Riket och skulle bereda dess wälfärd, han utbreder sig öfwer den Måd och de wälgärningar hwärmed Konungen ej allenast lofwade utan omfattade den minsta undersäte som (för at nyttja Konunga ord) wägar sitt lif och owis om utgången icke en gång fructat plågor och den nesligaste straff. Til det såraste bewis deraf anför han ibland Allegaterna sidan 345. följande: bref til Hans Kongl. Höghet Hertig CARL.

GUSTAF med Guds Nåde Sweriges Göthes och Wändes Konung &c. &c. &c. Afswinge til Norrige samt Hertig til Sleswig Hollstein &c. &c. Tilbjude den Durchleutigste Furste Wår Afstelige Käre Broder Herr CARL Sweriges Göthes och Wendes Prins och Afz Furste, Afswinge til Norrige, Hertig til Sleswig Hollstein &c. &c. Wår Kärwänliga hälsning, samt hwad mera kært och godt Wi för-

förmå med Gud alsmäktig. Durchleutigste Furste, Wår Allfästige Käre Broder. Utaf Eder Kongl. Höghets bref under den 24 inne warande Månad hafwa Wi förnummit, hwarad Wi förut Of funnat föreställa, at Capitaine Helichius upå Eder Konglig Höghets tillsägelse genast aflämnat Christianstads Fästning, til hwilken han sedan någon tid communication afstångt. Således ligger nu för Allmänhetens ögon at ther intet upror varit å färde, och at thenne fjäcke Officerare sig endast uprest emot sjelfswäld och Partie agg, men ej emot Of och sitt Fädernesland. Wi nämna honorn allena såsom uti thetta göromål then förste befälhafwaren. Men thesöre äro likwål the öfrige af Garnizonen och flera Seater, som honorn biträdt icke mindre hos Of uti ömt minne upteknade. The hafwa allesammans wågat sitt lif, och owisze om utgången, icke en gång frucktat plågor, och thet nestligaste straff; ty then samtyldiga äran frucktar sådant icke. Gud kände theras hjärta, at thet hörde Of och Fäderneslandet till. Theras önskan och uppsåt har wunnit framgång. Then rätta friheten är återstald. Förtryck och förföljelse hafwa jämte frammande affikter bliwit undanröjde och Wi återwunnit den Lagbundna Konunga mækt, under hwilken Riket räknat sitt lyckeligaste tidewarf. Ju större thetta then Höghstes Wårde är, ju mera anledning är för Of, at emot Capitaine Helichius och alle them som honorn bistadt, eller thes befäl åtydtt förklara Wårt Nådiga Nöje och wälbehag öfwer theras mannamod, ståndactighet, och redeliga förhållande. Ingen kan them thetta med mera eftertryck och på et mera hedrande sätt tillkännagifwa än Eder Kongl. Höghet, hwars lysande efterdömmen af kärlet för Of och Riket the wörda. Hwarföre Wi ock Eder Kongl. Höghet så mycket håldte thesom kärligen anmode och förblifwe Eder Kongl. Höghet med Kongl. Nåd och Broderlig huldhet bewågen, samt befalle Eder Kongl. Höghet Guds Nådiga Hågn och beskydd. Stockholms Slott d. 28 Aug. 1772.

GUSTAF.

Carl Carlskjöld.

Herr.

Herr Des Maisons slutar sin Historia (som är ganska intresante för at läsas hel och hållen) med följande rader, dem jag inför på hans eget språk för at ej fela i öfversättningen.

„S'il etoit une circonstance ou un Prince eût le droit de renverser la Constitution de son Pais, c'etoit sans doute celleci. Dans le fait Il ôtoit à Ses Sujets une forme de Gouvernement qui n'avoit produit et ne pouvoit produire que des maux, pour leur en donner une stable, et qui les mettoit du moins à L'abri des calamités de L'anarchie. Le Pouvoir suprême avoit sans doute des appas pour un Prince jeune et ambitieux; mais l'etat précaire et d'esclavage, dans lequel L'avoit mis la fausse politique ou l'ambition de ses Sujets, les vices et les defauts du Gouvernement, L'influence des Puissances étrangères, la venalité des hommes en place, justifient autant Son entreprise que L'usage q'Il a fait de l'usage du pouvoir, Le montre digne de Ses succès.

Små Historier.

För flera år då en Cavalier aldrig vågade abordera en Dame utan handskar, hände sig wid den vackra Mälarnes stränder, at en Herre badade ej långt ifrån et ställe naturen formerat för samma nytta at det blyga Kånet, stranden utgjorde en rundning af de tätaste Ållar, där knapt Solen ifrån sin högd än mindre profana blickar kunde trånga — en elegante ung och tåck Grefwinna åker dit i sin wagn, och Kusten af en värhård wårdslöshet kjör i förbifarten så illa, at wagnen störtar just bredwid Herrens badställe, Grefwinnan, Laquejer, Håstar, Equipage, alt ligger i confusion på stranden, Cavalieren i naturens oskyldiga tilstånd löper då dit, uphjelper Grefwinnan, och ber aldradmjukt om förlåtelse, at han understår sig göra det utan handskar.

(Continuation e. a. g.)

N: 71 uttommer den 12 Augusti.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe.

